

Nr 288.

Av herr **Gustafsson** i Bogla **m. fl.**, om ytterligare anslag till nykterhetens befrämjande.

Omedelbart efter pågående världskrigets utbrott ansågs nödvändigt att minska vissa statsutgifter till förmån för ökad militär beredskap. Denna reduktion gick hårt ut över anslagen till undervisnings- och upplysningsverksamheten för nykterhetens befrämjande.

För denna betydelsefulla verksamhet ha under nedan angivna budgetår följande belopp utgått:

1939/40	kronor	378 300
1940/41	»	239 800
1941/42	»	229 800
1942/43	»	242 100
1943/44	»	262 100
För 1944/45 föreslås	»	264 400.

Såsom av anförda siffror framgår, har bidraget till nykterhetens främjande minskat med 116 200 kronor eller 30,7 procent. Denna reduktion av ett redan från början otillräckligt bidrag har självfallet under kriget hämmat det fria och frivilliga nykterhetsarbetet.

Nykterhetsrörelsen har inte kunnat neutralisera de nedbrytande faktorerna, och fylleriet har ökat i oroväckande grad. Situationen är numera sådan, att alla socialt medvetna medborgare inse, att kraftåtgärder måste vidtagas i syfte att förbättra nykterhetstillståndet.

Samhället står nu inför uppgiften att återställa vad kriget förstört av moraliska och materiella värden och att skapa ökade förutsättningar för socialt och kulturellt framstegsarbete. I detta arbete nödgas statsmakterna bygga på de svenska folkrörelsernas intresserade medverkan, varvid icke minst nykterhetsorganisationerna ha en betydelsefull insats att göra. Vi våga alltså, oaktat vi äro medvetna om att stora krav ställas på statskassan, föreslå en ökning av bidragen till nykterhetsorganisationerna. Vi äro övertygade om att denna åtgärd skall visa sig vara gynnsam även från statsfinansiell synpunkt. Erfarenheten säger envar, att det är klokare att förebygga alkoholism och härmed förbundna vådor än att söka bota redan uppkomna skador.

En höjning av bidraget till organisationernas ungdoms- och studiearbete är så mycket mera befogad som ungdomsdryckenskapen ökat i oroväckande grad. I vissa ungdomsåldrar har fylleriet fördubblats under krigsåren, och det för-

skjuter sig stadigt mot allt yngre åldersgrupper. I syfte att hejda denna beklagliga utveckling har nykterhetsrörelsen inlett samarbete med alla mera betydande folkrörelser. Trots att man kan anta, att detta arbete redan haft gynnsamma verkningar, krävas ännu stora ansträngningar, innan faran för växande ungdomsalkoholism röjts undan. Då en verksamhet av så stor betydelse från det allmännas synpunkter icke i längden kan bedrivas huvudsakligast med organisationernas egna medel, synes oss även detta tala för ett ökat bidrag.

Sedan statsanslagen hösten 1939 reducerades, ha nykterhetsorganisationerna varit mycket återhållsamma i sina krav. Detta gäller även deras framställningar om anslag för budgetåret 1944/45. Trots att mycket starka behov förelagat om höjda anslag för samtliga organisationer, ha dessa genomgående hållit sina framställningar i underkant. Även i de fall, då kungl. skolöverstyrelsen tidigare ansett anslagshöjningar skäligen, har man på grund av de upprepade avslagen nöjt sig med att för nästa budgetår hemställa om oförändrade anslag. Detta gäller exempelvis Centralförbundets för nykterhetsundervisning anslag till föreläsnings- och instruktionsverksamheten, De kristna samfundens nykterhetsrörelse samt Motorförarnas helnykterhetsförbund. I betraktande av den radikala försämring nykterhetstillståndet undergått, kan det emellertid ifrågasättas, om denna återhållsamhet längre är välbetänkt.

Då Kungl. Maj:t i år i viss mån frångått sin tidigare restriktiva inställning till folkrörelsernas bidragskrav, i det att till idrottsrörelsen tillstyrkes ett ökat anslag av 500 000 kronor till 1 800 000 kronor, anse vi det skäligen att även bidraget till nykterhetens befrämjande höjes. Vi våga ifrågasätta detta så mycket mer som envar vid närmare eftertanke skall inse, att det i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna beloppet av 264 400 kronor inte svarar mot den betydande uppgift, som ligger framför nykterhetsrörelsen. Statens bidrag till nykterhetsrörelsen är t. ex. obetydligt större än den summa, som utgår för arvode och resor till systembolagens styrelseledamöter.

Vid en närmare översyn av det i Kungl. Maj:ts proposition föreliggande förslaget till bidrag för nykterhetsbefrämjande åtgärder ha vi funnit en ökning av anslaget särskilt motiverat på följande poster:

1. Till *föreläsnings- och instruktionsverksamhet* för nykterhetens främjande, vilken verksamhet omhänderhaves av Centralförbundet för nykterhetsundervisning (CFN), har för budgetåret 1943/44 beviljats ett bidrag av 70 000 kronor mot 140 000 kronor under åren närmast före kriget. Kort tid efter krigsutbrottet bestämdes, att anslaget för budgetåret 1939/40 skulle nedsättas till 115 000 kronor. Därefter har detta anslag haft följande storlek: 1940/41 60 000, 1941/42 50 000, 1942/43 50 000 kronor. Då de under dessa år utgående anslagen voro i hög grad otillräckliga, höjdes anslaget för budgetåret 1943/44 till 70 000 kronor. Trots denna ökning är bidraget endast hälften så stort som före kriget. Det förtjänar därjämte framhållas, att prisnivåns uppgång självfallet har återverkningar på föreläsningsverksamheten.

I relation till minskningarna av anslagen har antalet statsunderstödda före-

läsningar nedgått. Detta antal var under budgetåret 1938/39 4 536, 1939/40 3 104, 1940/41 1 938 och 1942/43 1 414. I stort sett torde en motsvarande inskränkning av den offentliga nykterhetsupplysningen ha skett, då organisationerna i allmänhet icke ha sådana ekonomiska tillgångar, att de kunna kompensera den kraftiga beskränningen av statsanslaget.

Organisationerna ha under de senare åren själva fått påtaga sig betydligt ökade kostnader för de föreläsningar, som kommit till stånd. Detta beror bland annat på att de lämnade statsbidragen genomsnittligt varit lägre än tidigare, medan samtidigt anordningskostnaderna stigit avsevärt (rese- och uppehållskostnader, utgifter för reklam, lokalhyror m. m.). Enligt till CFN:s byrå insända uppgifter ha föreläsninganordnarna under det senaste året haft ungefär dubbelt så stora egna utgifter för varje föreläsning som under tiden närmast före kriget.

CFN:s föreläsningsverksamhet intar en central ställning i nykterhetsarbetet. Denna verksamhet tar sikte icke endast på de egentliga nykterhetsorganisationerna utan även på en rad organisationer och medborgargrupper utanför nykterhetsrörelsen. Under det senaste arbetsåret ha föreläsningar förmedlats bland annat till följande slag av organisationer och institutioner: till av CFN anordnade länskurser, till nykterhetsorganisationer, kristna samfund, föreläsningsföreningar och andra bildningsorganisationer, JUF-föreningar, frisksportföreningar, politiska organisationer, fackföreningar, ungdomsråd, instruktionsmöten för lärare, lärare- och föräldramöten, folkskolor, läroverk, folkhögskolor, militärförband, nykterhetsnämnder och alkoholistanstalter. Denna form av föreläsningsverksamhet öppnar sålunda möjligheter till ett vitt utgrenat upplysningsarbete i alkoholfrågan.

I samhällets strävan att höja nykterheten inom vårt folk är en objektiv och vederhäftig upplysningsverksamhet en viktig hörnsten. Efter den utveckling, som nykterhetstillståndet undergått, anse vi, att man icke bör dröja med att åtminstone till viss del möjliggöra en återgång av denna betydelsefulla verksamhet till den omfattning, den normalt har haft.

I sin framställning om anslag för budgetåret 1943/44 hemställde CFN, att till föreläsningsverksamheten måtte beviljas 100 000 kronor. Samma belopp förordades av konsumenten för nykterhetsundervisning, medan kungl. skolöverstyrelsen tillstyrkte 90 000 kronor. Såsom nämnts beviljades för detta år 70 000 kronor. Vi anse det rimligt, att anslaget icke understiger 100 000 kronor.

2. För befrämjande av *de olika nykterhetsorganisationernas verksamhet m. m.* — inklusive CFN:s administrationsbidrag — utgår för närvarande ett bidrag av tillsammans 134 500 kronor mot 170 925 kronor budgetåret 1939/40. Detta bidrag har sålunda under kriget reducerats med 36 425 kronor eller för de flesta anslagsposter cirka 30 procent. Om därtill hänsyn tages till penningvärdets försämring, är reduceringen mycket betydande. Detta har medfört, att kostnaderna för organisationernas arbete ökats, så att de fått vidtaga kraftiga åtgärder för att hålla arbetet i gång. I vissa fall har man måst höja med-

lemsavgifterna rätt avsevärt, medan man i andra fall måst göra betydande insamlingar på frivillighetens väg.

Med hänsyn till vad ovan sagts, finna vi det väl motiverat, att nedanstående nykterhetsorganisationer för stundande budgetår erhålla sina anslag återställda till samma belopp, som utgick före krigsutbrottet sålunda:

	Enl. kungl. skol- överstyrelsens o. Kungl. Maj:ts förslag:	Här föreslaget till följande belopp:
Centralförbundet för nykterhetsunder- visning	49 300	50 000
De kristna samfundens nykterhetsrörelse	3 500	5 000
Sveriges storloges av IOGT studie- och ungdomsverksamhet	22 000	33 000
Sveriges blåbandsförenings studie- och ungdomsverksamhet	6 700	10 000
Nationaltemplarordens studie- och ung- domsverksamhet	8 700	11 500
Nykterhetsorganisationen Verdandis studie- och ungdomsverksamhet . . .	3 500	5 000
Sveriges studerande ungdoms helynk- terhetsförbund	7 000	8 000
Vita bandets upplysnings- och ungdoms- verksamhet	4 000	6 000
Sveriges lärares nykterhetsförbund . . .	5 700	8 500
Svenska läkarnas nykterhetsförening . .	2 000	3 000
Järnvägsmännens helynkterhetsförbund	3 400	5 000
Sveriges polismäns helynkterhetsförbund	700	1 000
Motorförarnas helynkterhetsförbund . .	14 000	19 000
Summa kronor	130 500	165 000

Vi hemställa fördenskull, att anslagen till dessa organisationer höjas från av Kungl. Maj:t föreslagna 130 500 kronor till 165 000 kronor.

3. a. Till *instruktörer för nykterhetsupplysning* utgår nu liksom före kriget ett bidrag av 42 000 kronor, så att *sex* organisationer erhålla 4 500 kronor för anställande av *en* instruktör vardera, *en* erhåller 9 000 kronor för anställande av *två* instruktörer, medan *en* — Sveriges lärares nykterhetsförbund — på grund av särskilda skäl erhåller 6 000 kronor för anställande av *en* instruktör. Enligt de villkor, som äro knutna till detta bidrag, skall instruktör avlönas med minst 6 000 kronor per år. Bidraget täcker sålunda tre fjärdedelar av lönen, medan vederbörande organisation bestrider den återstående fjärdedelen.

Organisationen har emellertid att svara för alla andra kostnader, som äro förenade med instruktörens verksamhet. Dessa utgifter ha under kriget ökat i betydande grad, och detta gäller inte minst resekostnaderna. Härvidlag har

man inte minst att räkna med höjda biljettpriser (25 %) utan även med försämrade kommunikationer. I den mån busslinjer och antal turer reducerats, ha resorna blivit både mera tidsödande och kostsamma. Organisationernas bidrag till instruktörverksamheten överstiger numera väsentligt statens bidrag. Sålunda ha Godtemplarordens kostnader för instruktörverksamheten under de tre senaste åren varit 65 690: 18 kronor, varav 27 000 kronor erhöles i statsbidrag, medan organisationen själv fått bidraga med 36 690: 18 kronor. Enligt vad vi inhämtat torde förhållandet vara likartat inom de övriga sju organisationerna.

På grund av de ökade utgifterna för instruktörernas verksamhet ha de mindre organisationerna icke haft möjlighet att kompensera instruktörerna för dyrtiden. Instruktörerna ha därför inom dessa organisationer fått vidkännas en mot dyrtiden svarande lönereduktion. Då man emellertid inom såväl allmän som enskild företagsamhet till en del sökt hålla inkomsttagarna skadeslösa, synes det oss rimligt, att instruktörerna kunna få en viss kompensation för ökningen av såväl traktamentskostnader som övriga levnadskostnader. Detta är icke möjligt med mindre än att statens bidrag höjes.

Med hänvisning till vad ovan anförts anse vi det väl motiverat, att bidraget för *instruktörernas verksamhet höjes med 25 %*.

b. Från och med budgetåret 1939/40 åtnjuter *Sveriges studerande ungdoms helnykterhetsförbund* ett statsanslag med 4 500 kronor för tillsättande av en instruktör. Samtidigt erhöles Sveriges lärares nykterhetsförbund ett anslag av 6 000 kronor för anställande av en instruktör. Detta högre belopp ansågs erforderligt för att erhålla en med arbetet vid skolor och bland lärare förtrogen person. Det har emellertid visat sig, att SSUH:s ställning i detta avseende och instruktörens arbetsuppgifter äro jämförliga med SLN. Redan under normala förhållanden är SSUH:s ekonomi mycket svag, på grund av att större delen av förbundets medlemmar är skolungdom utan egna inkomster. På senaste tid ha förbundets fonder dessutom blivit utsatta för en mycket kraftig efterbeskattning. SSUH har därför inte möjlighet att bekosta resor för instruktören i den utsträckning, som vore önskvärd för hans verksamhet.

Med hänsyn till den betydelse, som en intensifierad instruktörverksamhet skulle ha för SSUH och för den viktiga verksamhet, som av förbundet bedrivs vid rikets högre läroanstalter, få vi hemställa, att SSUH erhåller ett statsbidrag för sin instruktörverksamhet med 6 000 kronor jämte det föreslagna dyrtidstillägget på 25 %.

4. Så långvarig som den innevarande krisen redan varit och alltjämt synes bli, torde det icke längre vara möjligt att år för år stanna vid 1939 års anslagsposter och sedan helt förbise även de allra mest välmotiverade krav på anslagsökningar därefter. Behovet av ökade insatser har också gjort sig särskilt starkt gällande inom vissa områden. Det torde finnas befogad anledning för statsmakterna att nu på femte krigsåret taga viss hänsyn till dessa fakta.

Det är därvid särskilt två önskemål, som synas oss mest angelägna, varför i varje fall dessa borde komma i åtnjutande av bifall detta år.

a. Med rätta har man anfört, att *De kristna samfundens nykterhetsrörelse* (D. K. S. N.) icke borde jämföras med vart och ett av de mindre nykterhets-sällskapen, som vid instruktörstjänsternas inrättande tillerkändes statsbidrag till anställandet av *en instruktör* vardera. D. K. S. N. utgör som bekant den ena hälften av den svenska nykterhetsrörelsen. Under alla omständigheter borde D. K. S. N. med full rätt kunna jämföras med det största nykterhets-sällskapet — Godtemplarorden — som redan från början tillerkändes anslag för *två instruktörer*. Denna mening delades även av kungl. skolöverstyrelsen år 1939, som i sina petita till Kungl. Maj:t nämnda år angående statsanslagen för budgetåret 1940/41 tillstyrkte anslag till *två instruktörer* för D. K. S. N:s räkning. Alla skäl tala fördenskull för att nämnda anslag skulle ha beviljats av statsmakterna, om icke den generella nedskärningen skett hösten 1939, vilken sedan dess består.

Skälen för att bevilja D. K. S. N. anslag till två instruktörer äro givetvis icke mindre nu än då, tvärtom! D. K. S. N. har för närvarande *åtta fast anställda instruktörer*, som i stort sett utföra ett arbete motsvarande det, som utföres av de statsunderstödda instruktörerna. Det synes då väl motiverat, att statsbidrag utgår till två av dessa. Vid de underhandlingar, som under våren 1939 fördes med skolöverstyrelsen och som ledde till dess tillstyrkande av två instruktörer, framhölls särskilt önskvärdheten av att D. K. S. N. bleve i tillfälle att anställa *en prästman inom svenska kyrkan* som instruktör, så som den redan har en frikyrklig pastor som instruktör. Den alltmer utökade verksamheten inom svenska kyrkans led ansågs mycket väl motivera en sådan anordning. För närvarande har D. K. S. N. också *två prästmän* inom svenska kyrkan anställda som instruktörer, vilka båda fylla mycket höga krav i och för en statsunderstödd instruktörstjänst.

Med växande framgång har D. K. S. N. kunnat utvidga sitt arbete inom kyrkliga läger och detta under de sista åren icke minst inom de syd- och västsvenska stiftet, vilka tidigare visat sig mindre intresserade för en dylik verksamhet. En av de sydsvenska biskoparna framhöll nyligen vid en av Centralförbundet för nykterhetsundervisning anordnad allmän upplysningskurs nödvändigheten av en ökad aktivitet i fråga om det kyrkliga nykterhetsarbetet. Han räknade det som »ett beklämmande faktum, att alkoholfrågan är mera allvarlig i de bygder, som gälla för gammalkyrkliga, än i de mera frikyrkligt betonade». Han vädjade därför till prästerna att icke ge sig till tåls med det närvarande läget. Med denna nyvaknade förståelse för ett direkt nykterhetsarbete även inom dylika kyrkliga kretsar synes det vara all anledning att sätta D. K. S. N. i stånd att utöka sitt arbete inom dessa led och samtidigt ge det ytterligare stadga genom tillsättandet av en statsunderstödd kyrklig instruktör.

Vid överläggningen med skolöverstyrelsen framhölls vidare önskvärdheten av att nykterhetsundervisningen mera beaktades inom de kristna samfundens ungdomsled, varför en utökad statsunderstödd instruktörsverksamhet även ur den synpunkten var motiverad. De kristna samfunden räkna som bekant tillsammans en av landets största ungdomsrörelser, som i stor utsträckning rekryteras från hem, där nykterhetstanken är mindre levande. Det måste fördenskull betraktas som ett betydesefullt intresse att hjälpa samfunden till en mera effektiv och permanent nykterhetsundervisning bland dessa stora ungdomsskaror.

Vi hemställa för den skull om att ett anslag måtte utgå till De kristna samfundens nykterhetsrörelse för anställandet av två instruktörer, alltså samma summa som utgår till Godtemplarorden eller 9 000 kronor jämte det enligt ovan föreslagna dyrtidstillägget av 25 %.

b. *Motorförarnas helnykterhetsförbund* har allt hitintills — trots kungl. skolöverstyrelsens förord — fått sin under flera år upprepade ansökan om statsbidrag till anställande av en instruktör inom förbundet avslagen under hänvisning till det statsfinansiella läget.

Automobiltrafiken har under kriget reducerats i betydande grad, men faran för alkoholpåverkan har relativt taget ökat. År 1942 indrogos 1 051 körkort, varav 797 eller 76 % återkallades på grund av onykterhet. Bekämpandet av alkoholbruk i samband med trafik kvarstår fortfarande som en betydelsefull uppgift. Såväl allmänheten som motorförarna måste påverkas genom upplysning.

I den mån förståelse för kravet på nykterhet i trafiken vunnit burskap i vårt land är det i hög grad MHF:s förtjänst. Förbundet och dess medlemmar ha under ca 17 år nedlagt ett i många avseenden banbrytande arbete på detta område. Med sina nära 10 000 medlemmar och sina 200 avdelningar är förbundet alltjämt redo att utföra sin uppfostrande gärning. Förbundet är emellertid för en effektivisering av arbetet beroende av en kvalificerad instruktör, som kan göra förbundets medlemmar förtrogna med aktuella uppgifter och stimulera dem till personliga insatser. Detta är icke minst angeläget med tanke på de uppgifter, som förbundet ställes inför i samband med den förestående fredskrisens inträdande och den därav följande ökningen av trafiken. Då förbundet vid flera tillfällen erhållit statsmakternas erkännande, våga vi ifrågasätta ett sådant bidrag även till Motorförarnas helnykterhetsförbund.

Vi hemställa sålunda, att statsanslagen till nykterhetsorganisationernas instruktörsverksamhet måtte utgå med följande belopp:

	Enl. skolöversty- relsens o. Kungl. Maj:ts förslag:	Här föresl. belopp med 25 % dyrtids- tillägg:
Sveriges storloge av IOGT för två instruk- törer	9 000	11 250
Nationaltemplarorden för en instruktör ..	4 500	5 625
Sveriges blåbandsförening för en instruktör	4 500	5 625
Nykterhetsorganisationen Verdandi för en instruktör	4 500	5 625
Vita bandet för en instruktör	4 500	5 625
De kristna samfundens nykterhetsrörelse för två instruktörer (föret en)	4 500	11 250
Motorförarnas helnykterhetsförbund för en instruktör	—	5 625
Sveriges lärares nykterhetsförbund för en instruktör	6 000	7 500
Sveriges studerande ungdoms helnykter- hetsförbund för en instruktör	4 500	7 500
Summa kronor	42 000	65 625

5. Till *internationella byrån i Lausanne för bekämpande av alkoholismen* har i statsverkspropositionen föreslagits samma anslag från svenska staten som tidigare, nämligen 3 500 kronor. De svenska nykterhetsorganisationerna lämna även sedan länge bidrag till byrån. Av lätt insedda skäl har kriget medfört svårigheter för denna byrå, icke minst av ekonomisk art. Svårigheterna ha hittills kunnat bemästras, men under det sistförflutna året ha de blivit så stora, att särskilda åtgärder nu erfordras för att trygga byråns fortsatta arbete. Byrån åtnjuter i normala fall bidrag — både statliga och enskilda — från en rad olika länder. Kriget har medfört, att många av dessa bidrag under de sista åren uteblivit. Byrån är f. n. företrädesvis beroende av det stöd, som kan erhållas från Schweiz och Sverige. I båda länderna ha bidragen från nykterhetsorganisationerna och enskilda personer därför betydligt ökat. De ekonomiska svårigheterna kunna dock icke sägas ha övervunnits.

Ifrågavarande byrå, som även inrymmer världsnykterhetsförbundets sekretariat, har en alldeles påtaglig betydelse för det internationella samarbetet på alkoholfrågans område. Byrån kommer med säkerhet att spela en betydelsefull roll bl. a. genom att efter kriget återknyta förbindelserna mellan olika länders nykterhetsrörelser.

En ökning av bidraget från svenska statens sida skulle i nuvarande läge ha både materiell och moralisk betydelse och bli mycket uppskattad. Vi vilja därför föreslå, att bidraget till den internationella byrån tillfälligt höjes med 2 000 kronor till 5 500 kronor.

Med hänsyn till vad ovan sagts få vi sålunda hemställa,

att anslaget till föreläsnings- och instruktionsverksamhet för nykterhetens främjande måtte höjas till	kronor	100 000
att anslaget till nykterhetsorganisationernas verksamhet måtte höjas till	»	165 000
att anslaget till nykterhetsorganisationernas instruktörsverksamhet måtte höjas till .	»	65 625
att anslaget till Internationella byrån i Lausanne för bekämpande av alkoholismen måtte höjas till	»	5 500
	<u>Summa kronor</u>	<u>336 125.</u>

Stockholm den 22 januari 1944.

		<i>Edvin Gustafsson</i> i Bogla.
<i>Joh. Nilson,</i> Eskilstuna.	<i>J. V. Pettersson</i> i Norregård.	<i>Lars Lindahl.</i>
<i>Anders Andersson,</i> Falkenberg.	<i>Ejnar Johansson.</i>	<i>Thorvald Ekdahl.</i>
<i>Kerstin Hesselgren.</i>	<i>Rudolf Boman.</i>	<i>O. E. Sandberg.</i>
<i>Anna Ronnebäck.</i>	<i>Jon. N. Jonsson</i> i Fjäle.	<i>Carl Hoppe.</i>
<i>Andreas Nilsson</i> i Norrlängträsk.	<i>J. O. Gavelin.</i>	<i>K. E. Hansson,</i> Skediga.
<i>Magnus Nilsson.</i>	<i>Aug. Spångberg.</i>	<i>Wald. Svensson.</i>
<i>John Lundberg</i> i Uppsala.	<i>O. Malmborg.</i>	<i>Carl Björling.</i>
<i>Gust. Larsson,</i> Julita.	<i>Sven Andersson</i> i Vigelsbo.	<i>Carl Lindberg.</i>
<i>P. L. P:son Orgård.</i>	<i>Sam. B. Norup.</i>	<i>Andr. Andersson,</i> Gisselås.
<i>Evald Ericsson.</i>	<i>Ernst Berg.</i>	<i>Henry Allard.</i>
<i>Hjalmar Gustafson.</i>	<i>Arvid Jonsson.</i>	<i>Gösta Skoglund.</i>
<i>Alarik Hagård.</i>	<i>Emil Gustafson.</i>	<i>Gunnar Sundqvist.</i>